

Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği
Turkish Psychological Counseling and Guidance Association

SUNUŞ (PROF. DR. SERDAR ERKAN)

Açık Erişim

PRESENTATION

Open Access

Yıllardır genel PDR alanı içerisinde Okul Psikolojik Danışmanlığının hak ettiği yüksek düzeyde ilgiyi görmediğinden yakınırım. Bu ‘yüksek ilgi’ beklentime temel oluşturan iki ana dayanak bulunmaktadır. Aşağıda kısaca değineceğim bu dayanaklardan birincisi *gereksinim* diğeri ise *pragmatik zorunluluktur*.

Önceliği tartışılır olmakla birlikte, Okul Psikolojik Danışmanlığının temel işlevlerini kabaca, öğrencilerin akademik başarılarını artırma ve ruh sağlıklarını koruyup geliştirme biçiminde sıralarsak, her iki açıdan da ülkemizde durumun iç karartıcı olduğunu söyleyebiliriz. Bir sunuş yazısını istatistiklere boğmak istemem. Öğrencilerimizin gerek akademik başarılarının gerekse olumlu ruh sağlığı özelliklerinin gerçek göstergesi olabilecek değişkenler açısından, yönelimin aşağı doğru olduğu hususunda sanırım farklı düşünmüyoruzdur. Kişisel olarak “*artık dibe vurduk, bundan sonra çıkış başlar*” diye düşündüğüm zamanlar olmasına karşın ne yazık ki bu yönde bir değişikliğin gerçekleşmediği görüşündeyim. Hem akademik başarı hem de olumlu ruh sağlığı üzerinde büyük etkisi olan ve hak savunuculuk görevimizin ilgi alanını oluşturan ‘sosyal adalet’ konusunda ülkemiz açısından çizeceğimiz tablo da aydınlık olmayacaktır. Bu durumda Okul Psikolojik Danışmanlığı uzmanlık alanının, yüksek ilgiyi hak ediyor olmasının temel dayanaklarından birinin bu alanın çalışmalarına duyulan yüksek *gereksinim* olduğunu tartışmasız kabul etmemiz gerekecektir.

Giriş paragrafında sözünü ettiğim, *pragmatik zorunluluk* ise PDR programlarının mezunlarının neredeyse tamamına yakınının eğitim kurumlarında çalışıyor olmalarıdır. Bu nedenle PDR lisans programları öteden beri genel bir PDR formasyonu vermeyi amaçlamakla birlikte, okula-eğitime ağırlık veren bir içerik taşımaktaydı. Geçtiğimiz yıl Y.Ö.K. tarafından yapılan ve bu yıl uygulanmaya başlanan, kişisel olarak birçok açıdan katılmadığım unsurları barındıran, PDR lisans programlarındaki değişiklik ile söz konusu okula-eğitime ağırlık verme, çok ileri-aşırı bile denilebilir- boyutlara ulaşmıştır. Artık lisans programlarının, genel bir PDR formasyonundan daha çok Okul Psikolojik Danışmanlığını formasyonu vermeyi hedeflediği söylenebilir. Hedeflenenlerin ne ölçüde gerçekleştirilebileceği tartışılır olmakla birlikte, söz konusu programların okul yönelimli olması ve açık ya da örtük olarak, Okul Psikolojik Danışmanı yetiştirmeye odaklanması, PDR mezunlarının çok büyük ölçüde eğitim kurumlarında istihdam edilmesi olgusunun yakın zamanda değişmeyeceğine bir kanıt olarak değerlendirilebilir. Bu durumda Okul Psikolojik Danışmanlığına ‘yüksek ilgi’ beklentisinin pragmatik bir zorunluluk olduğunu da rahatça dile getirebiliriz düşüncesindeyim.

Okul Psikolojik Danışmanlığı Dergisi – 2018, 1(1)

Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği
Turkish Psychological Counseling and Guidance Association

SUNUŞ (PROF. DR. SERDAR ERKAN)

PRESENTATION

Yukarıda kısaca değindiğim gereksinime ve pragmatik zorunluluğa karşın gözlemlerim, alan akademisyenlerimizin önemli bir bölümü tarafından Okul Psikolojik Danışmanlığının cazip bir çalışma alanı olarak algılanmadığı yönündedir. Bir sunuşum (panel) yöneticiliğim sırasında yaptığım benzetmeyi izninizle burada da kullanacağım. “PDR alanını bir kasabaya benzetirsek, okul danışmanlığı okula yakın ‘gariban gecekondulu mahallesi’ muamelesi görmektedir. Çoğunluk ‘hastane çevresindeki zengin mahallesinde’ oturmak istemektedir.” Maalesef akademisyenlerimizdeki bu eğilim, kimi mezunlarımıza da yansımaktadır. Bu arkadaşlarımız kendilerini ‘okulda muayenehane açmış, beyaz önlük giymesi gereken bir terapist’ gibi algılamakta ve bu algıya uymayan yaşantılar nedeni ile mutsuz olmaktadır.

Hayatımın bir bölümünün ‘gecekondulu mahallesinde’ geçmesinin etkisi var mıdır bilmem ama ben kendimi hep PDR alanının bu ‘gariban mahallesine’ ait hissettim. Çalışmalarımın çoğunu söz konusu uzmanlık alanında yaptım. Öğrencilerimi de bu yönde çalışmaya teşvik ettim. Bununla beraber, ulaştığımız noktada tablonun pek parlak olmadığını düşünüyorum. Yukarıda yazdıklarımın fark edeceğiniz gibi gerek ülkemiz gerekse PDR alanı için karamsar algılarım var. Bunun genel bir kişilik özelliğim olduğunu düşünmüyorum çünkü zaman zaman umut ışıkları görüp iyimser de olabiliyorum. Okul Danışmanlığına özel akademik bir dergi çıkıyor olmasını, böyle bir umut ışığı olarak değerlendiriyorum. Bunu Okul Psikolojik Danışmanlığı uzmanlık alanının hak ettiği yüksek ilgiye kavuşması yönünde bir adım olarak değerlendiriyor ve bu nedenle mutluluk duyuyorum. Böyle bir derginin ilk sayısına sunuş yazısı yazmaktan gurur duyduğumu da itiraf etmeliyim. Bu fırsatı verdikleri için editör arkadaşlarıma ve derginin çıkmasında emeği geçen tüm meslektaşlarıma teşekkür ediyorum. Dergimizin uzun ömürlü olmasını ve alanımıza hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum. Bu vesile ile tüm meslektaşlarımızın yeni yılını da kutluyorum.

Selam, sevgi ve saygılarımla.
Prof. Dr. Serdar Erkan